

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **R. T.**
skazanego z art. 189 § 3 k.k. i in.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2024 r.
wniosku obrońcy
o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca R. T. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania w sprawie tego skazanego, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 13 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 156/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z 17 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 127/20, którym został on skazany za czyn z art. 189 § 1 k.k. i in., na karę łączną 9 lat pozbawienia wolności. Obrońca zawarł w nim jednocześnie wniosek o wstrzymanie wobec skazanego wykonania orzeczenia, zwracając uwagę na zasadność sformułowanych twierdzeń, które mają uzasadniać wniosek o wznowienie oparty o treść art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy nie jest zasadny.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., który na mocy art. 545 § 1 k.p.k., ma zastosowanie do wznowienia postępowania, w razie wniesienia inicjującego to postępowanie wniosku, Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie orzeczenia, którego ten wniosek dotyczy.

Wskazana norma nie zawiera wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależne jest wstrzymanie wykonania orzeczenia, lecz niewątpliwie podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie, niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy nadto uwzględnić doniosłość zarzutów i argumentów stanowiących postawę wniosku o wznowienie oraz ich widoczną w sposób oczywisty, a więc wręcz już na pierwszy rzut oka, zasadność. Podniesione zarzuty, bez ich szczegółowej analizy i oceny, powinny wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia środka zaskarżenia i w konsekwencji uchylenia objętego nim orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 4 kwietnia 2024 r., V KO 1/24, z 29 grudnia 2023 r., II KO 152/23).

Analiza podniesionych przez obrońcę okoliczności, mających uzasadniać wystąpienie przesłanki wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., nie wskazuje na ich oczywistą zasadność w takim stopniu, który prowadziłby wręcz automatycznie do konkluzji o potrzebie wznowienia postępowania wobec R. T. Tylko taka natomiast sytuacja, w połączeniu z nieodwracalnymi dla tego skazanego skutkami związanymi z wykonaniem zaskarżonego orzeczenia, mogłaby prowadzić do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. Obrońca poza wyrażeniem przekonania o zasadności złożonego przez siebie wniosku, nie wykazał jednocześnie, że wobec skazanego należy skorzystać z instytucji art. 532 § 1 k.p.k. Należy podkreślić, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia ma charakter wyjątkowy, co wynika z faktu, że osoby, wobec których miałyby być stosowana są osobami prawomocnie skazanymi, wobec których

przełamana została zasada domniemania niewinności, zaś wykonanie prawomocnego orzeczenia z zasady następuje bezzwłocznie (art. 9 § 1 k.k.w.).

Nie przesądzając zatem przyszłego i ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[PGW]

[ms]